

'Heel veel werk met zo weinig mogelijk volk'

Loonbedrijf Huinink Groenlo bestaat vijftig jaar

Door Monique Mulder

GROENLO – „Wacht even. Ik heb zelf ook wat op papier gezet.” Jan Huinink komt terug met enkele velletjes waarop in een paar regels vijftig jaar loonbedrijf zijn samengevat. De eerste datum die daarop voorkomt is 23 januari 1943. De dag waarop Bernard Huinink begon met een dorsmachine en een transportfiets.

„Mijn vader begon dit bedrijf om zijn broer uit Duitsland te houden. Want iemand die werkte in de voedselvoorziening hoefde niet naar het buurland om graafwerkzaamheden te verrichten.” Die opzet is volgens Jan geslaagd. Na een aantal jaren in loondienst te hebben gewerkt stapte de broer van oprichter Bernard Huinink over naar de steenfabriek.

Een moeilijke start was het in de oorlogstijd in alle opzichten. Gebrek aan brandstof vroeg om slimme oplossingen om de motor draaiende te houden. Bernard had zijn trekker voorzien van een houtskoolkachel, die gas voortbracht waarop de motor liep. „Maar daar komt mijn vader al aan. Die kan het zelf veel beter vertellen.”

Bernard en Truida Huinink verschijnen in de deuropening. Voor een bezoek aan hun vroegere bedrijf hoeven ze niet ver te lopen, want hun nieuwe woonhuis staat vlak bij het loonbedrijf. Bernard Huinink leunt zwaar op een stok en ziet de laatste tijd niet meer

zo goed als gevolg van suikerziekte, maar weet nog alles over de begintijd.

„In 1946 zijn we getrouwd na acht jaar verkering. We hebben toen eerst in een houten huisje van vier bij acht meter gewoond, dat van een Duitse smid was geweest. Daar hebben we vijf kinderen gekregen. Dat huisje stond midden in het bos. Heel leuk. We hebben in die tijd veel schik gehad. Jan ging vanaf zijn twaalfde al mee op de maaier. Dat vond die jongen schitterend, maar het was ook noodzaak. Met zo weinig mogelijk volk moet je zoveel mogelijk werk verrichten.”

'Bentru' was in die tijd de naam die vanaf de weg was te zien. Naar Bernard en Truida Huinink. Daarmee komt het gesprek op bijnamen en blijkt dat de familie Huinink beter bekend staat als Pruiise. Jan weet niet wat dat betekent, maar wel wat de herkomst is. „Die naam komt van Beltrum. Mijn opa kwam daar vandaan.”

Joke, Jan, Bernard en Trui Huinink voor een deel van hun machinepark.

Foto: Henk Westerveld

Namen spelen helemaal een rol in de geschiedenis van loonbedrijf Huinink. Toen Jan de leiding van zijn vader overnam doopte hij het huis om in 't Kraaienland, naar het achtergelegen stuk grond dat onder dezelfde naam bekend staat. „Nadat ik in 1975 getrouwd ben met Joke heb ik tot 1979 in Eibergen gewoond omdat er nog geen vergunning was. Daarna heb ik in één keer alles van mijn vader overgenomen en meteen de naam veranderd.”

Uitbreiding na uitbreiding kenmerkt de vijftigjarige geschiedenis van het loonbedrijf. Jan wijst aan wat het resultaat van de nieuwe bouwactiviteiten zal zijn. „Daarachter komen een fietsenberging, een autogarage, een car-

port, nog een berging en een kantoor.” Het kantoor in huis heeft volgens hem zijn beste tijd gehad. Een nieuwe vergunning stelt hem in staat zijn bedrijf over een jaar nog eens met 1700 vierkante meter te vergroten. „Vanmorgen heb ik daarvoor nog een hectare van mijn buurman gekocht.”

Overname

Met zoveel voorspoed in een bedrijf dat bestaat van boeren dringt één vraag zich onmiddellijk op. Zit er nog toekomst in een loonwerkersbedrijf bij al het afremmen van boerenactiviteiten? Bernard Huinink ziet het niet zo somber in. „De grond blijft er en die moet toch worden bewerkt. Bovendien verrichten we ook veel

graafwerkzaamheden voor bijvoorbeeld de gemeente.”

Jan vult hem aan: „Er stopt natuurlijk wel een groot aantal loonbedrijven, maar wij niet. Er zijn zelfs plannen om er een over te nemen. Maar klanten kun je natuurlijk niet kopen. Een goed stuk werk leveren tegen een sterke prijs, dat is ons bestaansrecht.” Klantenbinding is voor de familie Huinink geen onbekend woord. Sommige lappen grond worden al drie generaties lang door loonbedrijf Huinink bewerkt. Voor het jubileumfeest op zaterdag zijn zelfs 350 uitnodigingen de deur uitgegaan naar alle klanten en natuurlijk het hele buurtschap. „Want onze klantenkring hebben we in een omtrek van veertig kilometer!”

21-1-93